

دانشگاه گنبدکاووس

نشریه "حفاظت زیست بوم گیاهان"

دوره هفتم، شماره چهاردهم

<http://pec.gonbad.ac.ir>

ارزیابی یکپارچگی زیستگاه‌های مرتعی حفاظت‌شده با استفاده از رهیافت اکولوژی

سیمای سرزمین

فاطمه حق‌وردی^۱، علی جهانی^{۲*}، لعبت زبردست^۳، مجید مخدوم^۴، حمید گشتاسب^۵

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده‌ی محیط زیست، سازمان حفاظت محیط زیست، کرج

^۲ دانشیار گروه محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی، دانشکده‌ی محیط زیست، سازمان حفاظت محیط زیست، کرج

^۳ استادیار گروه محیط زیست، دانشکده‌ی محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران

^۴ استاد گروه جنگلداری، دانشکده‌ی منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

^۵ دانشیار گروه محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی، دانشکده‌ی محیط زیست، سازمان حفاظت محیط زیست، کرج

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۰۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۲۳

چکیده

مدیریت مناطق با رویکرد اکولوژی سیمای سرزمین مدیریت جامع‌تری را سبب می‌شود و با استفاده از آن می‌توان بسیاری از ارزش‌های مناطق را حفظ نمود. پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین از لحاظ تنوع زیستی و زیستگاه حیات‌وحش در بین مناطق تحت حفاظت از اهمیت زیادی برخوردارند. بدین منظور این تحقیق با هدف کمی نمودن از هم گسیختگی پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین و مقایسه آن‌ها از لحاظ مدیریتی با یکدیگر و ارزیابی یکپارچگی زیستگاه‌های مرتعی در این مناطق انجام گرفت. در این راستا نقشه کاربری اراضی مناطق با استفاده از تکنیک RS و GIS استخراج گردید و توسط سنجه‌های سیمای سرزمین از هم گسیختگی مناطق در سطح کلاس و سیمای سرزمین موردبررسی قرار گرفت. از روش هندسه‌ی از هم گسیختگی جهت بررسی تأثیر عوامل انسان ساخت به‌منظور ارزیابی یکپارچگی زیستگاه‌های مرتعی استفاده شد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد، پارک ملی لار در مقایسه با منطقه حفاظت‌شده ورجین یکپارچه‌تر است و ساخت‌وسازهای بی‌رویه و تبدیل زیستگاه‌های خوب به باغات و زمین‌های کشاورزی عامل از هم گسیختگی و لکه‌لکه شدگی منطقه حفاظت‌شده ورجین است. در هندسه‌های از هم گسیختگی نتایج سنجه‌ها نشان داد، جاده‌های خاکی از مهم‌ترین عوامل انسان ساخت مؤثر بر روی از هم گسیختگی مراتع خوب در پارک ملی لار و

*نویسنده مسئول: ajahani@ut.ac.ir

منطقه حفاظت شده ورجین است و موانع انسان ساخت در این مناطق باعث لکه لکه شدگی و تأثیر منفی بر روی زیستگاه حیات وحش شده است.

واژه‌های کلیدی: اکولوژی سیمای سرزمین، از هم گسیختگی، پارک ملی لار، زیستگاه‌های مرتعی، سنجه‌های سیمای سرزمین، مدیریت مناطق تحت حفاظت و منطقه حفاظت شده ورجین

مقدمه

مناطق تحت حفاظت به‌عنوان یکی از مفیدترین اشکال بهره‌وری پایدار و چندجانبه از سرزمین شناخته می‌شوند (Shirani et al., 2017). نگهداری از فرآیندهای بوم‌شناختی اساسی و سیستم‌های حیات‌بخش، حفظ حوزه‌های آبخیز، حفاظت تنوع ژنتیکی، نگهداری زیستگاه حیات‌وحش و رویشگاه‌های گیاهی، حفظ تنوع زیستی محیط‌های آبی و خشکی، حفظ میراث‌های طبیعی و تأمین شرایط بهره‌برداری پایدار از معمول‌ترین فوایدی است که مناطق تحت حفاظت در صورت مدیریت مطلوب به جامعه عرضه می‌کنند (مجنونیان، ۱۳۷۹). همچنین تنوع زیستی در هر منطقه‌ای را باید کلید پایداری و سلامت محیط زیست طبیعی در آن به حساب آورد (اردکانی، ۱۳۹۲). پایش یکپارچگی سیمای سرزمین و تغییرات زیستگاه در مناطق حفاظت شده مسئله‌ی مهمی برای سازمان‌های حفاظت از محیط زیست و طبیعت است همچنین یکپارچگی و ارتباط داشتن زیستگاه‌ها در مناطق حفاظت شده برای دوام جمعیت‌های گیاهی و حیوانی مهم است. مخصوصاً زمانی که زیستگاه‌های مختلف مکمل یکدیگر باشند (Leitao and Ahren, 2002). فشار بشر در مناطق حفاظت شده و در مرزهای خود اغلب باعث ایجاد عواقبی برای تنوع زیستی و توزیع گونه‌ها می‌گردد و تغییراتی را در میزان زیستگاه و همچنین چشم‌انداز و ساختار زیستگاه به وجود می‌آورد (Rezazadeh et al., 2017). امروزه در سراسر جهان تخریب مراتع از جمله مهم‌ترین و جدی‌ترین چالش‌های پیش‌روی برنامه‌های توسعه و مدیریت منابع طبیعی است. رشد روزافزون جمعیت، چرای مفرط دام، تغییر کاربری اراضی، مدیریت نادرست و غیراصولی، بهره‌برداری مستمر و وابستگی شدید اقتصادی به مراتع باعث ایجاد سیر قهقرایی در پوشش گیاهی و خاک و در نهایت تخریب مراتع می‌گردد. بدون شک چرای مفرط دام یکی از مهم‌ترین عوامل مخرب در عرصه مراتع می‌باشند که باعث کاهش یا از بین رفتن گونه‌های گیاهی و کاهش تنوع گونه‌ای (Saffariha et al., 2014a) و تغییر در ترکیب گیاهی به‌صورت کاهش گیاهان مرغوب و خوش‌خوراک و افزایش گیاهان مهاجم سمی و غیر خوش‌خوراک می‌گردد (Saffariha et al., 2014b). امروزه توجه به ساختار مکانی لکه‌های کاربری‌های اراضی از اهمیت زیادی برخوردار شده است. کمی کردن الگوی سیمای سرزمین به‌عنوان یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری در ارزیابی فعالیت‌های انسانی در جهت توسعه پایدار کمک می‌کند (Jahani et al., 2016). از تحقیقات خارجی

انجام شده در این زمینه می‌توان به مطالعه‌ی لاووش و هرزوغ (Lausch and Herzog, 2002) اشاره کرد که از سنجه‌های سیمای سرزمین برای پایش تغییرات سیمای سرزمین در منطقه‌ای به وسعت ۷۰۰ کیلومترمربع در آلمان شرقی استفاده کردند. نتایج این مطالعه نشان داد، لکه‌های کاربری از تنوع کمی برخوردارند و به سمت تکه‌تکه شدن هرچه بیش‌تر سیمای سرزمین پیش می‌رود. نتایج دنگ و همکاران (Deng et al., 2009) نشان داد که تغییر کاربری سیمای سرزمین و الگوهای سیمای سرزمین نتیج‌زج‌ی رشد سریع شهرنشینی و افزایش جمعیت است. تغییر الگوهای سیمای سرزمین در مناطقی که سنجه‌های فضایی سیمای سرزمین بررسی شده‌اند نشان داده است که شهرنشینی سریع منجر به تغییرات بزرگ کاربری سیمای سرزمین شده است. همچنین از مطالعات صورت گرفته در ایران در زمینه حفاظت از مراتع می‌توان به مطالعه‌ی کارگر و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی به‌عنوان تأثیر چرای دام بر روی ابعاد و ویژگی‌های ساختاری لکه‌های اکولوژیک مراتع اشاره کرد که ویژگی‌های ساختاری لکه‌های اکولوژیک و ۱۱ شاخص سطح خاک در دو منطقه قرق و خارج قرق مراتع دونا در حوزه آبخیز سیاه‌بیشه را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند که نتایج نشان داد، ویژگی ساختاری لکه‌های اکولوژیک در دو منطقه قرق و خارج قرق دارای تفاوت معنی‌داری است؛ و همچنین میر دیلمی و حسینی (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان بررسی اثر شدت‌های مختلف چرای بر ویژگی‌های ساختاری لکه‌های گیاهی در مراتع اینچه برون، استان گلستان، اثرگذاری چرای دام بر لکه‌های گیاهی را بررسی کرده است که بیانگر این بود که کمترین ارتفاع لکه‌های گیاهی در شدت چرای سنگین و بیشترین ارتفاع لکه‌های گیاهی در منطقه قرق است. سطح لکه‌های گیاهی بین منطقه قرق با منطقه با شدت چرای سنگین متفاوت است. در مطالعه‌ی دیگر براتی و همکاران (Barati et al., 2017) در تحقیقی به‌عنوان ارزیابی یکپارچگی پارک ملی کلاه‌قازی با استفاده از رهیافت اکولوژی سیمای سرزمین به کمی کردن از هم گسیختگی پارک ملی و پناهگاه حیات‌وحش کلاه‌قازی پرداختند. در این تحقیق با استفاده از سنجه‌های سیمای سرزمین، از هم گسیختگی در کل منطقه، زون‌های منطقه و بخش‌های مختلف منطقه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد، در کل منطقه، لکه‌های مرتع خوب یکپارچه‌تر شده ولی از یکدیگر دور شده‌اند و افزایش یکپارچگی مرتع در زون ۱ منطقه بیش‌تر از سایر زون‌ها بوده و مراتع خوب در قسمت جنوب منطقه از شمال منطقه یکپارچه‌تر می‌باشد. حق‌وردی و همکاران (Haghverdi et al., 2019) در تحقیقی با عنوان کمی سازی از هم گسیختگی زیستگاه حیات‌وحش با استفاده از رهیافت اکولوژی سیمای سرزمین به شناسایی عوامل انسان‌ساخت تأثیرگذار بر روی پراکندگی حیات‌وحش با استفاده از روش هندسه‌ی از هم گسیختگی پرداختند، نتایج این مطالعه نشان داد با تحلیل سنجه‌های سیمای سرزمین و هندسه‌های از هم گسیختگی می‌توان مهم‌ترین عوامل مؤثر بر روی یکپارچگی زیستگاه گونه‌های مختلف را در مناطق شناسایی کرد. پارک

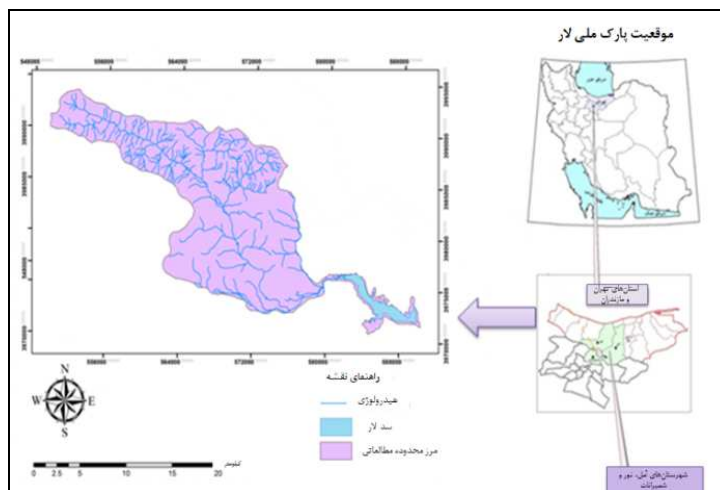
ملی لار و منطقه حفاظت شده ورجین به علت تعارضات انسانی دچار تغییر در ساختار سیمای سرزمین شده‌اند که این می‌تواند باعث کاهش یکپارچگی و افزایش از هم گسیختگی این مناطق و در پی آن کاهش ارتباط بین زیستگاه جانوران و لکه‌های سیمای سرزمین شود که تأثیر زیادی بر حیات وحش این مناطق می‌گذارد. در این تحقیق با استفاده از شاخص‌های کمی اکولوژی سیمای سرزمین به ارزیابی درجه از هم گسیختگی و یکپارچگی سیمای سرزمین در پارک ملی لار و منطقه حفاظت شده ورجین، بررسی مدیریت این دو منطقه در مقایسه با یکدیگر و همچنین با استفاده از هندسه‌های از هم گسیختگی به بررسی تأثیر عوامل انسان‌ساخت بر روی مراتع خوب در این مناطق پرداخته خواهد شد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

پارک ملی لار

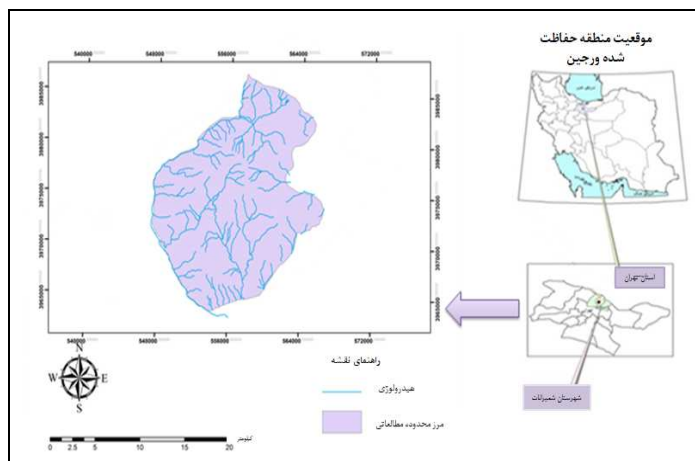
پارک ملی لار با وسعت حدود ۲۷۶ کیلومتر مربع در شمال شرق تهران، در محدوده جغرافیایی ۳۳'-۵۱° تا ۰۰'-۵۲° طول شرقی و ۵۲'-۳۵° تا ۰۵'-۳۶° عرض شمالی واقع گردیده است. این منطقه از نظر تقسیمات کشوری در محدوده دو استان تهران و مازندران واقع است (مهندسین مشاور یکم، ۱۳۸۱) (شکل ۱).

شکل ۱- پارک ملی لار

منطقه حفاظت شده ورجین

منطقه مورد مطالعه با ۲۷۲/۲ کیلومتر مربع در بین طول‌های شرقی ۵۱°-۳۱' تا ۵۱°-۴۴' و عرض‌های شمالی ۳۵°-۴۹' تا ۳۶°-۰۱' در شمال شرقی تهران واقع گردیده است. این منطقه به موجب مصوبه شماره ۸۹ شورای عالی حفاظت محیط زیست در تاریخ ۱۳۶۱/۶/۲۱، به عنوان منطقه حفاظت شده اعلام گردیده و از نظر تقسیمات کشوری این منطقه در استان تهران و شهرستان شمیرانات قرار دارد (مهندسین مشاور یکم، ۱۳۸۱) (شکل ۲).

شکل ۲- منطقه حفاظت شده ورجین

تهیه نقشه پوشش / کاربری مناطق

به منظور تهیه نقشه پوشش / کاربری مناطق ابتدا تصاویر ماهواره‌ای سنجنده‌ی OLI ماهواره لندست مربوط به سال ۲۰۱۶ تهیه گردید. در این تحقیق برای تصحیح اتمسفری به دلیل کوهستانی بودن مناطق از روش تصحیح اتمسفری مطلق توسط مدل ATCOR3 در نرم افزار ERDAS استفاده شد. همچنین از روش نقطه‌زنی در عرصه توسط دستگاه GPS برای تصحیح هندسی استفاده شد. بعد از انجام مراحل پیش پردازش یک الگوی طبقه‌بندی استاندارد مدنظر قرار گرفت، تا واقعیت‌های مربوط به پوشش / کاربری اراضی به درستی طراحی گردد، الگوی مورد استفاده در این تحقیق طرح طبقه‌بندی اندرسون است که در مطالعات زیادی برای طبقه‌بندی تصاویر استفاده شده است (جعفری و همکاران، ۱۳۹۱). با توجه به استفاده از الگوی طرح اندرسون در این تحقیق، کاربری‌های موجود در پارک ملی

لار در پنج طبقه و همچنین در منطقه حفاظت شده ورجین در شش طبقه کاربری تعریف شد. به منظور طبقه‌بندی پوشش گیاهی این منطقه از شاخص پوشش گیاهی NDVI در نرم‌افزار IMAGINE 2014 استفاده گردید. با توجه به تحقیق راهداری و همکاران (۱۳۹۲) و جباری (۱۳۹۰) استفاده از این شاخص طیفی در تحقیقات مشابه مناسب نشان داده است. با این روش مراتع منطقه در دو طبقه‌ی مرتع ضعیف و مرتع خوب (مرتع متوسط و خوب در این طبقه قرار گرفتند) طبقه‌بندی گردید. کاربری مربوط به کشاورزی با استفاده از شاخص طیفی NDVI، استفاده از تصاویر ماهواره‌ای بزرگ‌مقیاس Google Earth و همچنین فایل‌های رقومی تهیه‌شده از سازمان حفاظت محیط زیست به دست آمد. طبقه انسان‌ساخت نیز با استفاده از طبقه‌بندی تصویر ماهواره‌ای تهیه شد. در نهایت تمام پوشش/ کاربری‌های استخراج‌شده در یک فایل قرار گرفتند و نقشه پوشش/ کاربری تهیه گردید. به منظور بررسی صحت نقشه‌ای که از تصاویر سال ۲۰۱۶ تولید شده است از نقاط برداشت‌شده با GPS استفاده گردید.

بررسی از هم گسیختگی

در این مرحله از تحقیق سنجه‌های سیمای سرزمین در سطح کلاس و سیمای سرزمین این مناطق محاسبه شدند و جهت ارزیابی یکپارچگی و مدیریت این دو منطقه مورد مقایسه قرار گرفتند.

ارزیابی یکپارچگی مراتع خوب با هندسه‌های از هم گسیختگی

به منظور ارزیابی یکپارچگی مراتع و بررسی تأثیر عوامل انسان‌ساخت بر روی از هم گسیختگی مرتع خوب در پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین از هندسه‌های از هم گسیختگی و به جهت کمی سازی نتایج از سنجه‌های کل لبه، تعداد لکه و سنجه شبکه اندازه مؤثر استفاده گردید. این مرحله از تحقیق به گونه‌ای انجام شده که در هندسه اول: راه‌های آسفالت و ساخت‌وساز شهری، هندسه دوم: عوامل هندسه اول به همراه جاده‌های خاکی و راه‌های کوچک مناطق، هندسه سوم: هندسه دوم به همراه کاربری کشاورزی و در هندسه چهارم: عوامل هندسه سوم به همراه سد در نظر گرفته شد (در منطقه حفاظت‌شده ورجین به دلیل نبود کاربری سد از ۳ هندسه لکه‌گی استفاده شد).

سنجه‌های مورد استفاده در تحقیق

انتخاب سنجه‌ها در این مطالعه بر اساس مرور منابع و مطالعات قبلی بوده است. معادله‌های ریاضی مربوط به هر یک از سنجه‌ها در جدول ۱ مشاهده می‌شود.

فاطمه حق وردی و همکاران

جدول ۱- سنجه‌های مورد استفاده در ارزیابی سیمای سرزمین پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین

سنجه سیمای سرزمین	فرمول محاسباتی	واحد	محدوده تغییرات	سنجه‌های سیمای سرزمین	فرمول	واحد	بازه تغییر
مساحت کلاس	$CA = \sum_{j=1}^{n_j} a_{ij} \left(\frac{1}{10000} \right)$	هکتار	$CA > 0$	شکل سیمای سرزمین	$LSI = \frac{e_i}{\min e_i}$	بدون واحد	$LSI \geq 1$
درصد مساحت کلاس	$CAP = P_i = \frac{\sum_{j=1}^{n_j} a_{ij} (100)}{A}$	درصد	$0 < CAP \leq 100$	بزرگ‌ترین اندازه لکه	$LPI = \frac{MAX(a_{ij})}{A}$	درصد	$0 < LPI < 1$
تعداد لکه	$NP = n_i$	بدون واحد	$NP > 0$	مساحت کل	$TA = \left(\frac{1}{10000} \right)$	هکتار	$TA > 0$
متوسط اندازه لکه	$MPS = \frac{\sum_{j=1}^{n_j} a_{ij} \left(\frac{1}{10000} \right)}{n_i}$	هکتار	$MPS > 0$	اندازه مؤثر شبکه	$MESH = \frac{a_{ij} \left(\frac{1}{10000} \right)}{n_i}$	کوچک‌ترین بین واحد سیمای سرزمین تا کل آن	کوچک‌ترین بین واحد سیمای سرزمین تا کل آن
متوسط شکل لکه	$MSI = \frac{\sum_{j=1}^{n_j} \left(\frac{0.25 p_{ij}}{\sqrt{a_{ij}}} \right)}{N}$	بدون واحد	$1 \leq MSI \leq 2$	شاخص تنوع شانون	$SHIDI = \frac{1}{P_i \times \ln P_i}$	بدون واحد	$SHDI \geq 0$
میانگین فاصله نزدیک‌ترین همسایه	$MNN = \frac{\sum_{j=1}^{n_j} h_{ij}}{n_i}$	متر	$MNN > 0$	شاخص تنوع سیمپسون	$SIDI = 1 - \frac{1}{\sum_{i=1}^n P_i^2}$	بدون واحد	$0 \leq SIDI < 1$

متغیرهای مورد استفاده در جدول ۱ نشان‌دهنده موارد زیر می‌باشند:

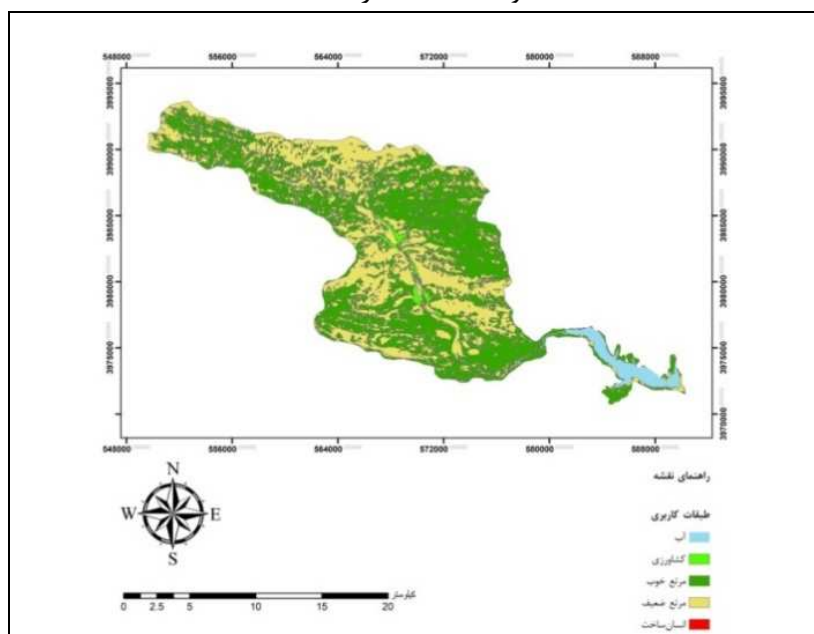
A: مساحت کل لکه‌ها، a_{ij} : مساحت لکه مورد نظر، e_{ik} : طول لبه بین لکه‌های k و i ; h_{ij} : فاصله از نزدیک‌ترین لکه هم‌نوع در سیمای سرزمین، N: تعداد لکه‌ها، n_i : تعداد لکه i ، p_{ij} : محیط لکه مورد نظر، P_i : فراوانی نسبی دسته i ، S: تعداد دسته‌ها

نتایج

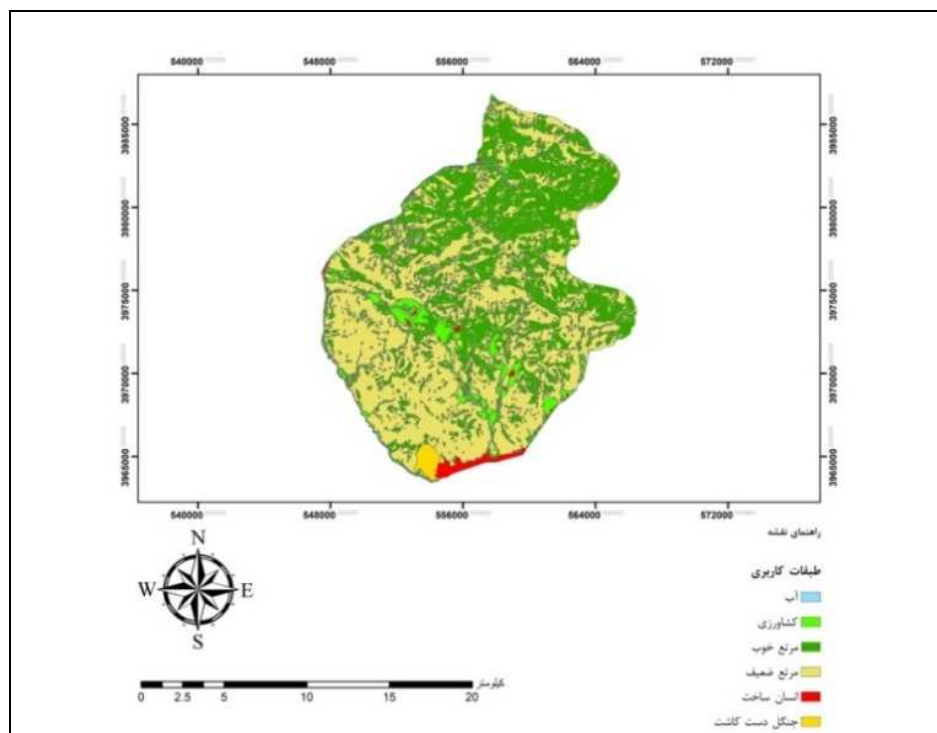
استخراج نقشه پوشش/کاربری مناطق

پس از انجام مراحل پیش‌پردازش بر روی تصاویر تهیه‌شده، نقشه پوشش کاربری پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین در سال ۲۰۱۶ تهیه گردید و سپس مورد ارزیابی صحت قرار گرفت. نتایج ارزیابی صحت، با صحت کلی ۸۹/۵۳ برای پارک ملی لار و ۹۰/۰۰ برای منطقه حفاظت‌شده ورجین و ضریب کاپا به ترتیب ۰/۸۶۴ و ۰/۸۶۷ نشان‌دهنده‌ی همخوانی نقشه‌های به‌دست‌آمده با واقعیت زمینی بود (شکل ۳ و ۴).

با توجه به نقشه پوشش/کاربری تهیه‌شده از دو منطقه در سال ۲۰۱۶، در پارک ملی لار کاربری مرتع خوب با مساحت ۱۴۷۱۳/۴ هکتار بیشترین مساحت را به خود اختصاص داده است و در منطقه حفاظت‌شده ورجین بیشترین مساحت مربوط به کاربری مرتع ضعیف با ۱۴۴۹۲/۶ هکتار است. مساحت هر یک از کاربری‌های دیگر آب، کشاورزی، مرتع ضعیف و انسان ساخت در پارک ملی لار به ترتیب ۱۰۳۳/۸۹، ۲۴۵/۲۴، ۱۲۱۲۷/۱ و ۶/۰۳ هکتار است و همچنین در منطقه حفاظت‌شده ورجین مساحت کاربری‌های آب، کشاورزی، مرتع ضعیف، انسان ساخت و جنگل دست کاشت به‌ترتیب ۱۰۵/۷۱، ۱۳۴۴/۵۷، ۱۴۴۹۲/۶، ۴۶۲/۷۹ و ۲۷۷/۲۶ هکتار است.

شکل ۳- نقشه طبقات کاربری پارک ملی لار در سال ۲۰۱۶

شکل ۴ - نقشه طبقات کاربری منطقه حفاظت شده ورجین در سال ۲۰۱۶

تجزیه و تحلیل سنجه‌های سیمای سرزمین در سطح کلاس پارک در مناطق مورد مطالعه

سنجه CA ترکیب سیمای سرزمین را اندازه‌گیری می‌کند و درصدی از کل مساحت اشغال شده توسط کلاس مورد نظر را در سیمای سرزمین نشان می‌دهد که بیشترین مقدار این سنجه در پارک ملی لار مربوط به کاربری مرتع خوب و در منطقه حفاظت شده ورجین کاربری مرتع ضعیف است. نتایج این سنجه نشان می‌دهد که مساحت کلاس‌های کشاورزی و انسان ساخت منطقه حفاظت شده ورجین در مقایسه با پارک ملی لار بیشتر است. سنجه CAP درصدی از سیمای سرزمین را که توسط هر نوع لکه اشغال شده است را محاسبه می‌کند. در پارک ملی لار بیشترین مقدار این متریک را کاربری مرتع خوب و در منطقه حفاظت شده ورجین مرتع ضعیف به خود اختصاص داده است. نتایج سنجه تعداد لکه نشان می‌دهد که کاربری مرتع خوب در پارک ملی لار با ۴۹۶ لکه و در منطقه حفاظت شده ورجین با ۹۸۶ لکه است. کاربری مرتع ضعیف نیز در پارک ملی لار دارای لکه‌های بیشتری نسبت به منطقه حفاظت شده ورجین است و همچنین تعداد لکه‌های کاربری انسان ساخت و کشاورزی در منطقه حفاظت شده ورجین در مقایسه با پارک ملی لار از مقادیر بیشتری برخوردار است. نتایج سنجه MPS

نشان می‌دهد که کاربری مرتع خوب پارک ملی لار در مقایسه با منطقه حفاظت‌شده ورجین بیشتر است و میزان این سنجه در کاربری کشاورزی پارک ملی لار بیشتر از منطقه حفاظت‌شده ورجین است. کاربری‌های مرتع ضعیف و انسان‌ساخت نیز در منطقه حفاظت‌شده ورجین نسبت به پارک ملی لار میزان بیشتری از MPS را به خود اختصاص داده‌اند. مقدار سنجه MNN در کاربری مرتع خوب پارک ملی لار بیشتر از منطقه حفاظت‌شده ورجین است که نشان می‌دهد لکه‌های مرتعی در پارک ملی لار ارتباط کمتری با یکدیگر دارند و همچنین کاربری‌های انسان‌ساخت و همچنین کاربری‌های انسان‌ساخت، مرتع ضعیف و کشاورزی در پارک ملی لار از میزان MNN بیشتری نسبت به منطقه حفاظت‌شده ورجین برخوردارند. سنجه MSI نیز آرایش فضایی سیمای سرزمین را محاسبه می‌کنند. افزایش پیچیدگی شکلی با توجه به اینکه باعث افزایش لبه و نواحی مرزی در سطح کلاس موردنظر می‌شود و افزایش لبه و نواحی مرزی نیز نشان از افزایش کنش متقابل با اختلالات اطراف و کاهش زیستگاه داخلی است که افزایش آن از هم گسیختگی بیشتری را منجر می‌شود. نتایج این در کاربری‌های کشاورزی، مرتع خوب و مرتع ضعیف پارک ملی لار بیشتر از منطقه حفاظت‌شده ورجین است (جدول ۳ و ۴).

جدول ۳- نتایج سنجه‌های سیمای سرزمین در سطح کلاس پارک ملی لار

سنجه	آب	کشاورزی	مرتع خوب	مرتع ضعیف	انسان‌ساخت
CA	۱۰۳۴/۱۲	۲۴۵/۱۴	۱۴۷۱۳/۳۲	۱۲۱۲۷/۲۴	۶/۰۲
CAP	۳/۶۷	۰/۸۷	۵۲/۳۱	۴۳/۱۱	۰/۰۲
NP	۱۸۱	۱۶	۴۹۶	۷۰۸	۴۲
MPS	۵/۷۱	۱۵/۳۲	۲۹/۶۶	۱۷/۱۲	۰/۱۴
MSI	۲/۲۴	۲/۰۷	۲/۰۵	۱/۹۷	۱/۵۵
MNN	۵۶/۱۱	۱۱۴۵/۱۶	۵۵/۶۷	۶۰/۴۲	۳۱۸/۲۹

جدول ۴- نتایج سنجه‌های سیمای سرزمین در سطح کلاس منطقه حفاظت‌شده ورجین

سنجه	آب	کشاورزی	مرتع خوب	مرتع ضعیف	انسان ساخت	جنگل
CA	۱۰۵/۹۳	۱۳۴۴/۸۳	۱۰۳۹۶/۲۶	۱۴۴۹۱/۸۷	۴۶۲/۸۹	۲۲۷/۳۱
CAP	۰/۳۹	۴/۹۷	۳۸/۴۶	۵۳/۶۱	۱/۷۱	۰/۸۴
NP	۱۳۷	۳۰۵	۹۸۶	۵۰۷	۴۹۱	۲
MPS	۰/۷۷	۴/۴۰	۱۰/۵۴	۲۸/۵۸	۰/۹۴	۱۱۳/۶۵
MSI	۲/۴۸	۱/۷۲	۱/۸۵	۱/۹۴	۱/۶۰	۱/۷۱
MNN	۱۱۵/۹۳	۴۷/۶۰	۴۹/۵۱	۵۰/۴۸	۳۵/۰۱	۳۱۹۶/۸۳

تجزیه و تحلیل سنجه‌های سیمای سرزمین در سطح سیمای سرزمین مناطق

در این قسمت سنجه‌ها در مقیاس بزرگ‌تر و در سطح کل پهنه پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده ورجین ارزیابی شد و نتایج آن‌ها در جدول ۵ ارائه گردید. سنجه TA درصدی از کل مساحت اشغال شده توسط کل کلاس موردنظر را در سیمای سرزمین نشان می‌دهد، مقدار آن در پارک ملی لار بیشتر از منطقه حفاظت‌شده ورجین است و بیانگر آن است که پارک ملی لار از لحاظ مساحت، دارای مساحت بیشتری نسبت به منطقه حفاظت‌شده ورجین است. نتایج سنجه تعداد لکه نشان می‌دهد که بیشترین لکه‌های کاربری اراضی در منطقه حفاظت‌شده ورجین قرار دارد. سنجه بزرگ‌ترین لکه (LPI)، درصد مساحت غالب یا بزرگ‌ترین لکه در سیمای سرزمین نسبت به کل مساحت سیمای سرزمین را نشان می‌دهد که در منطقه حفاظت‌شده ورجین ۳۷/۸۵ و در پارک ملی لار ۲۷/۸۱ است. سنجه شکل سیمای سرزمین (LSI)، میزان نظم و بی‌نظمی را نشان می‌دهد لذا افزایش مقادیر شکل سیمای سرزمین، به معنی بی‌نظمی و در نتیجه پیچیدگی بیشتر سیمای سرزمین می‌باشد. با توجه به نتایج این متریک در منطقه حفاظت‌شده ورجین مشاهده می‌شود لکه‌های کاربری اراضی در این منطقه دارای اشکال و پیچیدگی بیشتری نسبت به کاربری‌های پارک ملی لار می‌باشند. سنجه MPS میانگین مساحت لکه هر نوع کاربری را نشان می‌دهد. مقدار این متریک در پارک ملی لار ۱۹/۴۹ و در منطقه حفاظت‌شده ورجین ۱۱/۱۳ است. سنجه SHDI تنوع را در هر لکه به‌طور نسبی محاسبه می‌کند. اگر در سیمای سرزمین فقط یک لکه وجود داشته باشد این شاخص برابر صفر است و با افزایش تعداد لکه افزایش می‌یابد. مقادیر کمتر از این محدوده بیانگر وجود تنش در محیط و عدم پایداری و مقادیر بیشتر از آن بیانگر فزونی تنوع در منطقه است. مقدار این سنجه در پارک ملی لار ۰/۸۶ و در منطقه حفاظت‌شده ورجین ۰/۹۸ است که نتایج این متریک نشان‌دهنده‌ی بیشتر بودن تنوع کاربری‌ها در

منطقه حفاظت شده ورجین است. هرچه اعداد حاصله از این سنجها به یک نزدیک تر باشد، تنوع سیمای سرزمین بیشتر خواهد بود. تنوع بالا نشان دهنده ی گوناگونی تکه ها و توزیع متناسب آن در تمام مناطق است. سنجه SIDI احتمال این که دو لکه به طور تصادفی انتخاب شوند و از یک مکان (در یک زمان) متعلق به دو کاربری مجزا باشند را نشان می دهد. این شاخص در اکولوژی بیش تر برای تعیین کمیت تنوع زیستی یک بوم مورد استفاده قرار می گیرد مقدار این متریک در پارک ملی لار ۰/۵۳ و در منطقه حفاظت شده ورجین ۰/۵۶ است.

جدول ۵- نتایج متریک های سیمای سرزمین در سطح سیمای سرزمین پارک ملی لار و منطقه حفاظت شده ورجین

نام سنجه	پارک ملی لار	منطقه حفاظت شده ورجین
TA	۲۸۱۲۵/۸۶	۲۷۰۲۹/۱۲
NP	۱۴۴۳	۲۴۲۸
LPI	۲۷/۸۱	۳۷/۸۵
LSI	۳۸/۷۸	۴۲/۶۷
MPS	۱۹/۴۹	۱۱/۱۳
SHDI	۰/۸۶	۰/۹۸
SIDI	۰/۵۳	۰/۵۶

بررسی یکپارچگی مراتع مناطق با هندسه های از هم گسیختگی

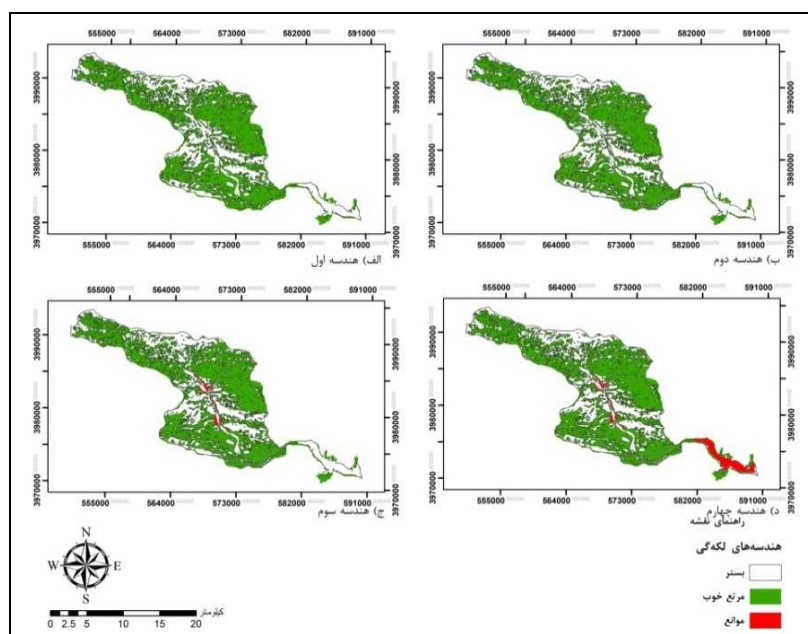
نتایج به دست آمده در جدول ۶ در پارک ملی لار نشان می دهد که سنجه کل لبه از شرایط بدون مانع به هندسه اول بدون تغییر بوده است و از هندسه اول به دوم به دلیل وجود راه های خاکی بیشترین افزایش یافته است و از هندسه دوم به سوم مقدار این آن ثابت مانده و از هندسه سوم به چهارم افزایش کمی یافته است. متریک تعداد لکه نیز در هندسه اول از تعداد ۵۱۸ لکه به ۵۴۴ لکه در هندسه دوم رسیده است. سنجه اندازه مؤثر شبکه نشان دهنده ی اتصال بین دونقطه در سیمای سرزمین و جدا نشدن آن ها به وسیله ی موانعی مانند جاده ها است. درحالی که موانعی مانند جاده، عواملی انسان ساخت یا هر نوع کاربری ناسازگار دیگر در سیمای سرزمین حضور داشته باشند، احتمال اتصال دونقطه مورد نظر کاهش خواهد یافت. مقدار این سنجه از هندسه اول به دوم کاهش بسیار زیادی داشته است که نشان دهنده ی تأثیر زیاد جاده های خاکی بر روی از هم گسیختگی لکه های

فاطمه حق وردی و همکاران

مرتعی در پارک ملی لار است؛ و با افزایش عوامل انسان ساخت میزان این متریک از هندسه دوم تا هندسه چهارم کاهش یافته است. (شکل ۵).

جدول ۶- نتایج متریک‌های سیمای سرزمین در چهار هندسه از هم گسیختگی پارک ملی لار

سنگه	بدون مانع	هندسه اول	هندسه دوم	هندسه سوم	هندسه چهارم
کل لبه	۲۳۳۸۹۲۰	۲۳۳۸۹۲۰	۲۴۷۷۹۶۰	۲۴۷۷۹۶۰	۲۴۷۸۱۰۰
تعداد لکه	۵۱۸	۵۱۸	۵۴۴	۵۴۴	۵۴۴
شبکه اندازه مؤثر	۱۷۸۷/۲۸	۱۷۸۷/۲۷	۱۷۶۰/۸۳	۱۷۶۰/۸۱	۱۷۶۰/۷۲

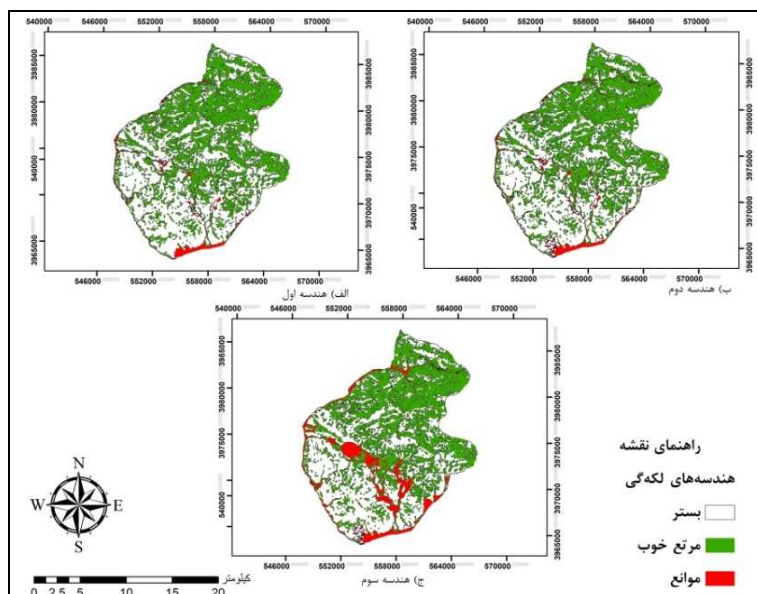
شکل ۵- نقشه هندسه‌های لکه‌گی پارک ملی لار در سال ۱۳۹۵

همچنین نتایج به دست آمده از بررسی مراتع خوب در منطقه حفاظت شده ورجین با استفاده از هندسه‌های از هم گسیختگی در جدول ۷ نشان می‌دهد که بیشترین افزایش سنجه TE از هندسه اول

به هندسه دوم با اضافه شدن جاده‌های خاکی رخداده است. همچنین سنجه تعداد لکه از شرایط بدون مانع به هندسه اول به ۱۰۳۰ لکه رسیده است و بیشترین افزایش از هندسه اول به دوم رخداده است. این یافته‌ها نماینگر افزایش لکه لکه‌شدگی مرتع خوب در منطقه حفاظت‌شده ورجین است. نتایج حاصل از سنجه اندازه شبکه مؤثر نیز نشان می‌دهد که مقدار این متریک از شرایط بدون مانع تا هندسه سوم کاهش یافته است و بیشترین کاهش از هندسه اول به دوم رخداده است. (شکل ۶).

جدول ۷- نتایج متریک‌های سیمای سرزمین در چهار هندسه از هم گسیختگی منطقه حفاظت‌شده ورجین

سنجه	بدون مانع	هندسه اول	هندسه دوم	هندسه سوم
کل لبه	۲۴۱۹۵۰۰	۲۴۱۹۵۵۰	۲۴۵۱۱۸۰	۲۴۵۱۱۸۰
تعداد لکه	۱۰۰۹	۱۰۳۰	۱۰۷۵	۱۰۷۵
شبکه اندازه مؤثر	۱۲۰۵/۰۴	۱۲۰۰/۶۳	۱۱۹۴/۲۱	۱۱۹۳/۸۳

شکل ۶- نقشه هندسه‌های لکه‌گی منطقه حفاظت‌شده ورجین در سال ۱۳۹۵

بحث و نتیجه‌گیری

اکولوژی سیمای سرزمین و تکنیک‌های شبیه‌سازی محیط (Jahani et al., 2012) به علت گستردگی و ادغام شاخص‌های محیط‌زیستی، نقش هماهنگ‌کننده در برنامه‌ریزی و مدیریت محیط زیستی دارد و یک ابعاد گسترده از محیط زیست طبیعی تا محیط اجتماعی را در زمینه حفاظت دخالت می‌دهد. توجه به آن به دلیل اهمیت اثر آن بر تنوع زیستی، پایداری زیستگاه‌ها و ارزیابی کیفیت مناظر (Jahani, 2019; Jahani et al., 2011) در مطالعات محیط زیستی، بسیار مهم است. مطالعات مختلفی که در سال‌های اخیر انجام گرفته، نشان داده‌اند که رهیافت اکولوژی سیمای سرزمین و سنجه‌های سیمای سرزمین در مدیریت مناطق نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. نتایج سنجه‌ها نشان می‌دهد بیشترین مساحت در پارک ملی لار مربوط به کاربری مرتع خوب و در منطقه حفاظت‌شده ورجین کاربری مرتع ضعیف است. متریک مساحت لکه در کاربری‌های کشاورزی و انسان ساخت منطقه حفاظت‌شده ورجین در مقایسه با پارک ملی لار از مقدار بیشتری برخوردار است. از آنجا که کاربری کشاورزی جزء کاربری‌های نیمه‌طبیعی محسوب می‌شود که توسط انسان ایجاد شده است وسعت زیاد آن نشان‌دهنده تخریب منطقه و تغییر بستر منطقه به وسیله انسان است. هم‌چنین نتایج تحقیق نوحه‌گر و همکاران (۱۳۹۴) نشان داد که در اثر دخل و تصرف انسان، ساختار سیمای سرزمین ریزدانه شده و تعداد لکه‌های انسان ساخت مصنوعی و نیمه‌طبیعی افزایش یافته و عوامل مزبور منجر به هضم کاربری جنگل و بیشه‌زار متراکم شده است. متریک NP و MPS برای مطالعه از هم گسیختگی با یکدیگر استفاده می‌شوند. این دو متریک از شاخص‌های اصلی در نشان دادن پدیده تکه‌گی و تجزیه سیمای سرزمین می‌باشند، زیرا سیمای سرزمین با میانگین اندازه لکه کوچک‌تر تخریب‌شده‌تر تلقی می‌شود. افزایش تعداد لکه‌ها و کاهش میانگین مساحت آن‌ها دو شاخص مهم تجزیه در منطقه هستند. از این‌رو بر مبنای اصول بوم‌شناختی سیمای سرزمین هر چه تعداد لکه‌های اکوسیستم بیشتر باشد، آن اکوسیستم در معرض آسیب‌پذیری بیشتری است (McGarigal and Marks, 1995). نتایج این دو متریک در منطقه حفاظت‌شده ورجین نشان می‌دهد که تعداد لکه‌های مرتعی بیشتر و اندازه آن‌ها کوچک‌تر است که می‌تواند به دلیل چرای بی‌رویه در این منطقه و تغییرات کاربری صورت گرفته باشد. هم‌چنین در این منطقه میانگین اندازه لکه‌های کشاورزی و انسان ساخت در مقایسه با پارک ملی لار بی‌شتر است که می‌تواند عاملی مؤثر در تجزیه و از هم گسیختگی لکه‌های مرتعی باشد. لکه‌های مرتعی ریزدانه در منطقه حفاظت‌شده ورجین نیازمند حفاظت بیشتری هستند. لکه‌های مرتعی پارک ملی لار در مقایسه با منطقه حفاظت‌شده ورجین دارای تعداد کمتر و مساحت بیشتری هستند. واضح است لکه‌های زیستگاهی بزرگ‌تر و پیوسته می‌توانند گونه‌های بیشتری را در خود جای‌داده و شرایط زیستی مناسب‌تری را برای آن‌ها فراهم کنند (Burel and Baudry, 2003). کارایی متریک

تعداد لکه و میانگین توسط عبدالله و ناکاگوشی (Abdullah and Nakagoshi, 2006) تأیید شده است. راز قندی و همکاران (۱۳۹۶) در مطالعه خود به کمی سازی تغییرات زیستگاه آهوی ایرانی در پناهگاه حیات وحش شیر احمد سبزوار پرداختند، نتایج محاسبه متریک‌ها بیانگر افزایش مساحت و پیوستگی در طبقه جنگل تاغ و گز و کاهش مساحت، بروز از هم گسیختگی و تغییر شکل و اندازه لکه‌ها در سه طبقه مرتع، شوره‌زار و زراعت بود که ناشی از وجود تعداد زیاد روستا در اطراف منطقه، فعالیت‌های انسانی مانند چرای بی‌رویه دام و خشک‌سالی است. همچنین رئوفی راد و همکاران (۱۳۹۵) در تحقیق خود با عنوان ارزیابی آسیب‌پذیری اجتماعی-اقتصادی بهره‌برداران مراتع (مطالعه موردی: مراتع بیلاقی شهرستان نطنز استان اصفهان) به این نتیجه رسیدند که مراتعی که از آسیب‌پذیری بیشتری برخوردارند را باید شناسایی کرد و در اولویت بالاتری جهت برنامه‌های مدیریتی قرارداد همچنین برای جلوگیری از افزایش لکه‌های مرتع ضعیف در منطقه که باعث افزایش از هم گسیختگی بیشتر و به خطر انداختن زیستگاه حیات وحش می‌شوند از ایجاد زمین‌های کشاورزی بیشتر، ورود دامداران و گردشگران در این منطقه جلوگیری نمود. علاوه بر این، کاربری مرتع خوب (زیستگاه) در منطقه حفاظت‌شده ورجین نیز به دلیل وجود عوامل انسان‌ساخت مانند جاده، ساخت‌وساز و همچنین زمین‌های کشاورزی و باغات تبدیل به مرتع ضعیف شده و یکپارچگی خود را از دست داده است؛ که با احیاء زیستگاه‌های از بین رفته و کاشت گیاهان مرتعی و افزایش اقدامات حفاظتی و جلوگیری از تعارضات انسانی در این منطقه می‌توان به بهبود زیستگاه و حفظ حیات وحش در منطقه حفاظت‌شده ورجین کمک کرد. نتایج سنجه‌های محاسبه‌شده در سطح سیمای سرزمین در جدول ۵ نیز نشان‌دهنده آن است که از هم گسیختگی در منطقه حفاظت‌شده ورجین نسبت به پارک ملی لار بیشتر است و سنجه‌های مربوط به تنوع نشان داد که تنوع کاربری‌ها در سطح سیمای سرزمین منطقه حفاظت‌شده ورجین بیشتر از پارک ملی لار است. با توجه به اینکه مراتع خوب بهترین زیستگاه برای حیات وحش هستند و عمده‌ی علت حفاظت در مناطق تحت مدیریت تضمین بقای حیات وحش و حفظ جمعیت موجود است باید به بررسی علت یکپارچگی و عدم یکپارچگی مراتع خوب پرداخت به همین دلیل به بررسی یکپارچگی مرتع خوب با استفاده از هندسه‌های از هم گسیختگی در پارک ملی لار و منطقه حفاظت‌شده پرداخته شد. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که جاده‌های خاکی و راه‌های کوچک در هر دو منطقه از مهم‌ترین عوامل ایجاد کاهش یکپارچگی مرتع خوب است. همچنین مطالعه گیتروس و همکاران (Girvetz et al., 2008) نیز نشان داد که بیشترین کاهش این متریک توسط جاده‌ها بوده است که می‌توان با حذف جاده‌های غیرضروری و اضافی به کاسته شدن از هم گسیختگی کاربری مرتع خوب و حفظ زیستگاه حیات وحش در این مناطق پرداخت. همچنین میزان این سنجه در

بقیه هندسه‌های از هم گسیختگی با افزایش عوامل انسان ساخت کاهش یافته است که نمایانگر افزایش از هم گسیختگی و کاهش یکپارچگی در این مناطق با حضور عوامل انسان ساخت است. با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق می‌توان نتیجه گرفت، منطقه حفاظت شده ورجین در مقایسه با پارک ملی لار در سال ۱۳۹۵ دارای یکپارچگی کمتری بوده است که علت عدم یکپارچگی در این منطقه وجود تعارضات است و برای جلوگیری و کاهش از هم گسیختگی منطقه باید این تعارضات در الویت برنامه‌ریزی کاربری اراضی در این منطقه قرار بگیرند. همچنین نزدیکی و مرزهای مشترک موجود بین این دو منطقه نشان می‌دهد که روش و سیستم مدیریتی در پارک ملی لار بهتر از منطقه حفاظت شده ورجین بوده و می‌توان به منظور بهبود شرایط در منطقه حفاظت شده ورجین از سیاست‌های حفاظتی و مدیریتی پارک ملی لار استفاده نمود و از ساخت‌وسازهای بیشتر در منطقه حفاظت شده ورجین که معضل بسیاری از مناطق حفاظت شده کشور است (Sobhani et al., 2018; Shirmohammadi et al., 2017) جلوگیری به عمل آورد.

منابع

- اردکانی، م. ۱۳۹۲. اکولوژی (چاپ پنزدهم)، دانشگاه تهران، ۳۴۰ ص.
- جباری، س.، خواجه‌الدین، ج.، سلطانی، س.، جعفری، ر. ۱۳۹۰. تعیین درصد پوشش گیاهی مراتع با استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه‌ی موردی: سمیرم اصفهان)، همایش ملی ژئوماتیک ۹۰ تهران، سازمان نقشه‌برداری کشور.
- جعفری، ش.، علیزاده، ا.، دانه‌کار، ا. ۱۳۹۱. بررسی کاربرد سنجه‌های سیمای سرزمین در بررسی روند تغییرات کاربری اراضی و اثر آن بر مناطق حفاظت شده (مطالعه موردی: مجموعه مناطق حفاظت شده جاجرود و ورجین)، دانشگاه تهران- پردیس کشاورزی و منابع طبیعی گروه محیط زیست، پایان‌نامه کارشناسی ارشد: ۱۰۲ ص.
- راهداری و، سفیانیان، ع.، خواجه‌الدین، ج.، ملکی نجف‌آبادی، س. ۱۳۹۲. بررسی قابلیت داده‌های ماهواره‌ای در تهیه نقشه درصد تاج‌پوشش گیاهی مناطق خشک و نیمه‌خشک (مطالعه‌ی موردی: پناهگاه حیات‌وحش موته)، علوم تکنولوژی محیط‌زیست، ۱۵(۳۳): ۴۳-۵۴.
- رئوفی‌راد، و.، حیدری، ق.، آزادی، ح.، قربانی، ج. ۱۳۹۵. ارزیابی آسیب‌پذیری اجتماعی-اقتصادی بهره‌برداران مراتع (مطالعه موردی: مراتع ییلاقی شهرستان نطنز استان اصفهان)، نشریه مرتع، ۱۰(۳): ۳۴۸-۳۶۳.

راز قندی، ع.، زبردست، ل.، جعفری، ح.، یآوری، ا. ۱۳۹۶. کمی سازی تغییرات زیستگاهی آهوی ایرانی (Gazella Subgutturosa) در پناهگاه حیات وحش شیر احمد سبزوار با استفاده از متریک های اکولوژی سیمای سرزمین، محیط زیست جانوری، ۱۰(۳): ۱۶-۹.

کارگر، م.، جعفریان، ز.، بحرینی، ز.، قربان علی نژاد، ج. ۱۳۹۳. تأثیر چرای دام بر روی ابعاد و ویژگی های ساختاری لکه های اکولوژیک مراتع (مطالعه موردی: مراتع دونا، حوزه آبخیز سیاه بیشه)، نشریه مرتع، ۸(۱): ۸۵-۹۴.

مجنونیان، ه. ۱۳۷۹. پارک های ملی و مناطق حفاظت شده (ارزش ها و کارکردها). سازمان حفاظت محیط زیست، ۴۸۰ ص.

مهندسین مشاور یکم. ۱۳۸۱. مطالعه طرح مدیریت زیست محیطی منطقه حفاظت شده ورجین، سازمان حفاظت زیست - دفتر زیستگاه ها و امور مناطق.

مهندسین مشاور یکم. ۱۳۸۱. مطالعه طرح مدیریت زیست محیطی پارک ملی لار، سازمان حفاظت زیست - دفتر زیستگاه ها و امور مناطق.

میردیلیمی، ز.، حسینی، س.ع. ۱۳۹۴. بررسی اثر شدت های مختلف چرایی بر ویژگی های ساختاری لکه های گیاهی در مراتع اینچه برون، استان گلستان، نشریه مرتع، ۹(۲): ۱۹۵-۲۰۵.

نوحه گر، ا.، جباریان امیری، ب. و افراخته، ر. ۱۳۹۴. "تحلیل کاربری سرزمین در بخش مرکزی گیلان با رویکرد اکولوژی سیمای سرزمین"، فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری - منطقه ای، ۵(۱۵): ۱۹۷-۲۱۴.

Abdullah, S.A., Nakagoshi, N. 2006. Changes in Landscape Spatial Pattern in Highly Developing State of Seangor, Peninsular Malaysia. J. Landscape and Urban Planning., 77(3): 263- 275.

Barati, B., Jahani, A., Zebardast, L., Rayegani, B. 2017. Integration assessment of the protected areas using landscape ecological approach (Case Study: Kolah Ghazy National Park and Wildlife Refuge). The Journal of Town and Country Planning, 9(1): 153-168.

Burel, F., Baudry, J. 2003. Landscape Ecology: Concepts, Methods and Applications, Science Publishers, Inc

Deng, J.S., Wang, K., Hong, Y., Oi, J. 2009. Spatio-temporal dynamics and evaluation of landuse change and landscape pattern in reasons to rapid urbanization. Landscape and urban planning, 92(3-4): 187-198

Girvetz, E.H., Thorne, J.H., Berry, A.M., Jeager, J.A.G. 2008. Integration of Landscape Fragmentation Analysis into Regional Planning: A Statewide Multi-Scale Case Study from California, USA. Landscape and Urban Planning, 86(3-4):205-218.

- Haghverdi, F., Jahani, A., Zebardast, L., Makhdoum, M., Goshtasb, H. 2019. Quantifying the Fragmentation of the Wildlife Habitat Using Landscape Ecology Approach (Case Study: Lar National Park and Varjin Protected Area). *Animal Environment*: 10(4): 21-32
- Jahani, A. 2019. Forest landscape aesthetic quality model (FLAQM): A comparative study on landscape modelling using regression analysis and artificial neural networks. *Journal of Forest Science*, 65(2): 61-69.
- Jahani, A., Feghhi, J., Zobeiri, M. 2012. Spatial forest simulation to obtain forest statistics (Case study: Gorazbon district of Kheyroud forest), *Journal of forest and wood products*, 65(2):147-155.
- Jahani, A., Makhdoum, F.M., Feghhi, J., Omid, M. 2016. Environmental Decision Support Systems (EDSSs): The study of concepts, developments and challenges from past to present. *Environmental Researches*, 7(13): 175-188.
- Jahani, A., Makhdoum, M., Feghhi, J., Etemad, V. 2011. Determining of landscape quality and look out points for ecotourism land use (Case study: Patom District of Kheyroud Forest). *Journal of environment researches*, 2(3): 13-20.
- Lausch, A., Herzog, F. 2002. Applicability of landscape metrics for the Monitoring of landscape change. *Ecological indicators*, 2(1-2): 3-15.
- Leitao, A.B., Ahren, J. 2002. Applying Landscape Ecological Concepts and Metrics in Sustainable Landscape Planning. *Landscape and urban planning*. 59(2): 65-93.
- McGarigal, K., Marks, B. J. 1995. FRAGSTATS: Spatial Pattern Analysis Program for Quantifying Landscape Structure. Forest Science Department, Oregon State University, Corvallis
- Rezazadeh, S., Jahani, A., Makhdoum, M., Goshtasb Meigooni, H. 2017. Evaluation of the Strategic Factors of the Management of Protected Areas Using SWOT Analysis—Case Study: Bashgol Protected Area-Qazvin Province. *Open Journal of Ecology*, 7(1): 55-68.
- Saffariha, M., Azarnivand, H., Tavili, A., Mohammadzadeh Khani, H. 2014a. Investigation effects of rangeland exclosure on some soil properties in *Artemisia sieberi*, *Stipa hohenacheriana* and *Salsola rigida* habitats (case study: Roodshoor, Saveh, Iran). *Journal of Biodiversity and Environmental Sciences*, 4: 195-204.
- Saffariha, M., Azarnivand, H., Tavili, A. 2014b. Effects of grazed exclosure on some of nutrient elements of aerial and underground organs of *Artemisia sieberi*, *Stipa hohenacheriana* and *Salsola rigida*. *International Journal of agronomy research (IJAAR)*, 4(2): 62-70.
- Shirani Sarmazeh, N., Jahani, A., Goshtasb, H., Etemad, V. 2017. Ecological Impacts Assessment of Recreation on Quality of Soil and Vegetation in Protected Areas (Case Study:Qhamishloo National park and Wildlife Refuge),

- Natural Environment, 70(4): 881-891.
- Shirmohammadi, I., Jahani, A., Etemad, V., Zargham, N., Makhdoum, M. 2017. Environmental impact assessment in Karkas protected area using degradation model. Environmental researches, 7(14): 91-102.
- Sobhani, P., Goshtasb, H., Nezami, B., Jahani, A. 2018. Evaluation of Promoting Conservation Hunting Areas (Case Study:Hamedan Alvand No-Hunting Area). Environmen sciences and technology, 20(3): 143-157.